

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

den ændrede Regnskabsopstilling alene har været at tilvejebringe en bedre, en klarere, en fastere opbygget Ramme om Driften end tidligere, en Regnskabsform, der vel paa et eller andet Punkt har lempet Kravene, hvor dette var begrundet, men ved hvilken Administrationens Ansvar over for Rigsdagen og Offentligheden samtidig træder stærkere i Forgrunden.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlems Udtalelse om, at Underskuddet i Løbet af nogle faa Aar var steget fra 30 til 40 Mill. Kr.; det ærede Medlem mener hermed det samlede Tilskud til Driften efter de gamle Opstillingsregler; uanset til hvilke af Statsregnskabskonti Udgifter, der før belastedes Driften, nu i Henhold til den tidligere givne Begrundelse er overflyttet, opstiller det ærede Medlem for Sammenligningens Skyld Regnskabet efter det tidligere anvendte System og fastslaaer derefter, at Underskuddet er voksende og for det sidst sluttede Regnskab 10 Mill. Kr. større end i Regnskabsaaret 1930—31, det Regnskabsaar, hvor den nuværende Regering maatte overtage Ansvaret for Regnskabet.

I den Redegørelse for Statsbanernes Driftsregnskaber, som det ærede Medlem altsaa nu har peget paa og jeg ogsaa har omtalt, og som findes aftrykt som Bilag til Betænkningen paa Sp. 855 ff., er der foretaget en Opstilling af Resultaterne i Driftsaarene 1930—31—1934—35 med Anvendelse af de gamle Opstillingsregler for alle 5 Aar og med 5 pCt. Forrentning af Anlægskapital og Driftsfond. Det samlede Tilskud til Driften er i disse 5 Aar opgjort til henholdsvis 31,7, 35,3, 44,3, 37,3 og 37,3 Mill. Kr. For det sidste Aars Vedkommende, 1934—35, er 2,2 Mill. Kr. Udgifter af særlig Karakter, herunder 1,5 Mill. Kr. til Afskrivning paa Lillebæltsbroen, der først toges i Brug i indeværende Regnskabsaar. Som man vil se af denne Opstilling, er det, som det ærede Medlem Hr. Kyed kalder Underskuddet, ikke vokset med 10 Mill. Kr. i disse 5 Aar, men med 5,6 Mill. Kr., eller med 0,3 Mill. Kr. mere end det Beløb, hvormed Forrentning og Afskrivning i samme 5 Aars Periode er forøget.

Naar man nu tager i Betragtning, at det var i denne Periode, Krisen satte ind og kulminerede, en Periode, hvor Eksportvanskeligheder, Kronedevaluering og andre ubehagelige Kendsgerninger satte dybe Spor, og hvor Biltransporterne voksede Aar efter Aar, og man samtidig peger paa den Moderni-

sering af Driften, der i den samme Aarrække er forberedt og paabegyndt og delvis gennemført, saa forekommer det mig ikke, at der er saa overordentlig meget Hold i det ærede Medlems stærke Kritik. Fra 1930—31 til 1932—33 sank Statsbanernes Indtægter som Følge af disse Forhold med ikke mindre end 22 Mill. Kr., medens Udgifterne kun gik ned med 12 Mill. Kr. Dette viser overordentlig klart, hvor store Vanskeligheder Statsbanerne har været ude for, og hvor store Kræfter udefra — Kræfter, som Banerne ikke øvede Indflydelse paa — man har maattet kæmpe imod i disse Aar. Vil man være retfærdig i sin Dom, maa man holde sig denne Baggrund for Øje.

Selv om det er lykkedes i de forløbne Aar at tilbageerobre den tabte Indtægt af Personbefordring og mere til, var Indtægten af Godsbefordring ved denne 5 Aars Perodes Udløb endnu over 11 Mill. Kr. lavere end i 1930—31. Noget af dette Tal er kompenseret i den forøgede Personindtægt. Men et betydeligt Deficit er fremdeles til Stede. For indeværende Regnskabsaar har Fremgangen saavel paa Person- som paa Godsindtægten kunnet paavises indtil det sidste Par Maaneder. Men naturligvis har det ærede Medlem Ret; Snevinter og store Vanskeligheder foranlediget herved og Lockouten vil virke i modsat Retning i Aarets sidste Maaneder; med hvor stor Virkning kan endnu ikke overses.

Hvad Driftsudgifterne angaar, er der en Nedgang i 5 Aars Perioden paa 7,5 Mill. Kr., og forskellige Forhold har bevirket, at Bestræbelserne for en Tilpasning af Udgifterne til Indtægtsnedgangen har mødt betydelige Vanskeligheder. Jeg skal saaledes blot nævne, at uanset de svigtende Indtægter er Udgifterne til Spor anlæg, Varehuse, Betjening og Toggang omtrent de samme, enten vi har gode eller daarlige Tider. Trods dette er Udgifterne dog reduceret med ikke uanselige Beløb som Følge af det Saneringsarbejde, der er udført.

Det ærede Medlem nævnte, at Takstreguleringen af 1. Maj 1934 betød en Stigning paa ca. 7 Mill. Kr. Jeg skal heroverfor sige til det ærede Medlem, at i dette Beløb er inkluderet adskillige andre Indtægter ud over dem, som flyder af Takstforhøjelsen. Jeg mener, at Takstforhøjelsen gav ca. 2 Mill. Kr.; de øvrige Indtægter skyldes Nærtrafikken og dens meget stærke Opsving, Rutebilindtægterne og det store Antal rejssende, som man har kunnet konstatere har kørt med Togene i de senere Aar. Alt